ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 190. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 9-го ЖОВТНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 9, 1975 No. 190. VOL. LXXXII.

ОКРУГА УНС ЧІКАҐО ВІДБУЛА ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

Чікаґо, Ілл. — В суботу, 20 вересня, тут в приміщеннях Союзового Дому відбулися організаційні наради Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, в яких взяли участь 42 відділові урядовці, три члени дійсні та два почесні члени Головного Уряду і обласний організатор на середньо - західні стейти — Богдан Дейчаківський.

Збори відкрив і ними проводив Михайло Ольшанський, голова Округи, представляючи на вступі головного предсідника УНСоюзу Иосипа Лисогора, головних радних д-ра Мирона Куропася й інж. Анатолія Дорошенка, почесних членів інж. Степана Куропася та Івана Іванчука, і обласного організатора Богдана Дейчаківського. М. Ольшанський дав короткий звіт про активність Округи, відмічуючи, що відділові секретарі і організатори натрапляють на труднощі в організації нових членів, головно серед молодих професіоналістів. Голова Округи із задоволенням відмітив присутність і працю Б. Дейчаківського на терені Чікаґо. Він рівнож звітував про пляни Союзового Дня, який мав відбутися слідуючого дня в Палатайн, Ілл.

Головний предсідник И. Лисогір у своїй промові звітував про стан і розвиток УНСоюзу, задержуючися в подробицях над поодинокими ділянками праці. Майно УНСоюзу зросло на майже пів мільйона долярів поминмо цього, що минулого червня виплачено членам 440,000 долярів дивіденди на грамоти. Прихід з вкладок далі зростає, як і збільшується сума забезпечення, хоч загальний стан членства зменшився. В дальшому головний предсідник звітував про винайм приміщень в Українській Будівлі, стверджуючи помітне покращання ситуації після винайму двох поверхів Шкільною Радою Джерзі Сити і частини восьмого поверху двома підприємствами. Видавництво „Свобода" плянується перенести частинно до нового будинку вже в жовтні

(Закінчення на стор. 3-ій)

ОКРУГА УНС ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ В ШАМОКІНІ ВЖЕ ВИКОНАЛА РІЧНУ КВОТУ НА 100 ВІДСОТКІВ

Бервік, Па. (с.г.) — В неділю, 5 жовтня, тут в шкільній залі УКЦеркви свв. Петра і Павла відбулися організаційні наради Відділів УНСоюзу Округи Твердого Вугілля — Шамокін, яка об'єднує 20 Відділів, що разом нараховують понад 2,000 членів.

Наради відкрив і ними проводив голова Округи Тимко Бутрей, а обов'язки секретаря сповняла Галина Словік, секретарка Округи. Відкриваючи наради голова Округи привітав присутніх та запросив до президії о. д-ра Івана Біланича, о. протопресвітера Гілярія Врублевського, головного організатора УНСоюзу Степана Гавриша і почесного голову Округи Михайла Гентоша. Дальше він познайомив приявних з порядком нарад, провів перегляд організаційних здобутків поодиноких відділів і запросив до слова Степана Гавриша.

Степан Гавриш в обширній доповіді в першу чергу представив стан організаційної праці за дев'ять місяців цього року, інформуючи, що за цей час вже придбано 2,104 нових членів, забезпечених на суму понад 5 мільйонів долярів. Він заторкнув справу Української Будівлі УНСоюзу, справу Боргових Зобов'язань, та справу фінансової господарки УНСоюзу, доказуючи циферно її стабільність. Коли доповідач інформував про винайм 15 і частини 14 поверхів в новій будівлі та про корисні можливості скорого винайму всіх поверхів, приявні прийняли цю вістку рясними оплесками.

Про організаційні здобутки поодиноких Відділів Округи інформував голова Тимко Бутрей. За його словами, квота Округи на біжучий рік виносить 130 членів, а по кінець вересня вже придбано 122 члени. Але, щоби не продовжувати часу з виконанням квоти, то постійний організатор Иосиф Чабан передав 11 аплікацій нових членів, забезпечених на суму 55,000 долярів і сам голова Округи, як секретар 164 Відділу, приніс 3 аплікації на суму 12,000 долярів і тим самим Округа вже має придбаних 136 членів, виконавши і перевиконавши свою організаційну квоту. Голова Округи і постійні організатори Иосиф Чабан та Іван Петрунцьо запевнили, що до кінця року Округа дійде до 200 нових членів.

В дальшій дискусії поручено ряд справ, які відносяться до поодиноких ділянок

(Закінчення на стор. 3-ій)

Округа УНС Лігай Веллі відбула наради, відзначила піонерів

Нортгемтон, Па. (с.г.). — В суботу, 4 жовтня, тут в залі УКЦеркви св. Івана Хрестителя відбулися організаційні наради Округи Лігай Веллі, під час яких відзначено спеціяльними грамотами всіх відділових урядовців, які 25 і більше років віддано працювали для розбудови УНСоюзу.

Наради відкрила і ними проводила голова Округи головна радна Анна Гарас, а обов'язки протоколянтів сповняли Стефан Муха і Стефан Колодруб. Відкриваючи наради, Анна Гарас запросила до президії почесного голову Округи Михайла Колодруба і головного організатора УНС Степана Гавриша, відчитала порядок нарад, та обширно поінформувала про відбутий бенкет в честь союзових піонерів в дні 7 вересня. Також інформувала про відбуту прогулянку автобусом на Союзівку заходом Окружного Комітету в дні 13 вересня та з'ясувала організаційний стан Округи.

Степан Гавриш у своїй доповіді подав огляд стану УНСоюзу в організаційній і фінансовій ділянках й інформував про Українську Будівлю та акцію Боргових Зобов'язань, закінчивши доповідь підсумками організаційних здобутків Округи за минулих 9 місяців. Він ствердив, що деякі Відділи вив'язуються в організаційній праці дуже добре, але, на жаль, 9 Відділів в цьогорічній кампанії не придбали ще ані одного члена. Він висловив подяку і признання тим Союзовцям, що збагачують УНСоюз новими членами, а саме: Анна Гарас — секретарка 47 Відділу вже придбала 26 нових членів, Іван Гутцайлюк, секретар 147 Відділу — 17

(Закінчення на стор. 3-ій)

УКРАЇНЦІ БАЖАЛИ Б НЕЗАЛЕЖНОСТИ — КАЖЕ САРДЖЕНТ ШРАЙВЕР, ОДУШЕВЛЕНИЙ ВІДВІДИНАМИ В КИЄВІ

Вашінґтон. — Сарджент Шрайвер, один з кандидатів на пост президента ЗСА від Демократичної партії, недавно мав нагоду поділитись із слухачами „Голосу Америки" своїми враженнями з відвідин Києва. „Я безперечно не знаю як кияни вітали інших — крім цього це була моя перша візита в Києві — але нас вітали можна б сказати, по - королівському," сказав він в інтерв'ю з радіожурналісткою Адою Кулик, постійною співробітницею „Голосу Америки" і далі розповідав про свої враження з цього „міста над Дніпром" та столиці „другої найбільшої республіки Совєтського Союзу — України, яка величиною дорівнює Франції". Дальше Сарджент Шрайвер в інтерв'ю сказав:

„Чар Києва відзначається власним обличчям, якого не мають інші сучасні міста... Київ славиться своїми давніми традиціями; колись був культурним центром всієї Східньої Европи. Ще й тепер є багато українців, які хотіли б бачити Україну назалежною державою, бо врешті вона значно більша від усіх тих країн, що вже давно здобули незалежність. Україна має велику історію, власну мову, звичаї й обряди. Все це справило на мене велике враження".

У вступі до інтерв'ю, яке було записане у вашінґтонській канцелярії Шрайвера, Ада Кулик пояснила, що він є адвокатом американського індустріяліста Арманда Гаммера і дуже часто їздить до Совєтського Союзу в ділових справах. В Києві він був у супроводі своєї дружини Юнис, сестри колишнього президента Джона Кеннеді, трьох дітей і свого племінника Джона Кеннеді.

Передачі „Голосу Америки" можна слухати кожного дня від полудня до 2-ої години по пол. і від 10 вечора до півночі за східнім часом на радіоапаратах, які приймають короткі хвилі. Точні частоти українських програм можна одержати від: Office of Public Information, Voice of America, Washington, D. C. 20547.

Демократи критикують, Президент обороняє плян зменшення податків

Вашінґтон. — Ряд демократичних законодавців у вівторок, 7 жовтня, критично висловився про пропозицію президента Форда, представлену день раніше, що він може погодитися, щоб в наступному році федеральні податки були зменшені на 28 більйонів долярів, але тільки під умовою, що Конґрес в той самий час погодиться зменшити видатки Уряду на таку саму суму. Демократичний конґресмен Ел Улман, голова Комісії заходів і засобів, заявив, що законодавці не можуть вже тепер погодитися на 28-більйонове зменшення у видатках, бо ще навіть не знають як виглядатиме державний бюджет на наступний фіскальний рік, який розпочнеться щойно 1 жовтня 1976-го року. Як відомо, всі законопроєкти, які стосуються податкових справ є виготовлені власне Комісією, яку очолює конґресмен Уллман.

Того самого дня, президент Форд заявив у Ноксвиллі, Теннесі, що Конґрес таки може вже тепер погодитися на його пропозицію та поінформував, що він плянує обмежити державний бюджет до 395 більйонів долярів.

Летунський Український Клюб розгортає активність

Група учасників летунської зустрічі на Союзівці. Третя зліва — Ольга Цегельська, інструктор і діловод ЛУК-у.

Филядельфія, Па. (О.Б.) — На повідомлення у „Свободі" з 26-го липня 1974 р. про заснування Летунського Українського Клюбу ЛУК, до Управи ЛУК наспіли цікаві відгуки. — Від проф. В. Трембіцького одержано цікаві матеріяли з української летунської геральдики. Дуже цікаві дані отримано від 82-літнього В. Чубатого, бувшого учня летунської школи в Любнях з часів визвольних змагань. Інж. А. Вовк вніс цінні поправки до поданого у Зв'язковому бюлетені ЛУК-у українського назовництва частин літака. Від інж. М. Пежанського з Українського Термінологічного Центру при НТШ отримано прецінний Летунський Словник (дискусійний начерк). Від ряду активних летунів Управа ЛУК-у отримала заохоту розвивати діяльність і в практичному літанні. Внаслідок цієї заохоти, ЛУК заплянував і в днях від 12-22 серпня перевів на „Союзівці" 10-тиденний летунський вишкіл. Вишкіл і зустріч пройшли з успіхом і заохотили управу ЛУК-у до всебічного поширення діяльности.

Вишколом на „Союзівці" проводила інструктор летунства Оля Цегельська. Програма курсу включала практичний вишкіл на літаку Цессна - 150 (на летовищі — Sages Airport, — віддаленому на 3 милі від Союзівки) і теоретичну підготову до письмової частини іспиту на дозвіл приватного пілота (основи аеродинаміки, обладнання літаків, навіґація, метеорологія, правила лету).

В програмі зустрічі летунів відбулися польоти двома літаками Цессна - 150 над околицею „Союзівки". Погода дописала і зацікавлені мали змогу оглянути „Союзівку" згори та запізнатися з керуванням літака. Зацікавленим у діяльності ЛУК-у слід зголошуватися на адресу:

Olga Cehelsky, 7926 Abott Ave., Miami Beach, Florida 33141.

„ТАЙМ" ДОКОРЯЄ ЗАХОДОВІ ЗА БРАК ЗАЦІКАВЛЕННЯ ДОЛЕЮ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Ню Йорк. — Впливовий журнал „Тайм" у виданні на 13-го жовтня ц. р. помістив багатомовну статтю про те, що Захід, який тепер протестує проти репресій басків еспанським урядом, дуже мало цікавиться недолею українського народу, зокрема українських політичних в'язнів у Совєтському Союзі. У статті м. ін. сказано:

„Багато громадян країн Заходу, від політичних провідників до вуличних демонстрантів, які завжди готові таврувати репресії в Еспанії, рідко коли застосовують таку критику відносно тоталітарних комуністичних держав. Однак, від самих початків іхнього існування, ці східньоевропейські режими практикують холоднокровну ліквідацію своїх опонентів, закидаючи їм „терористичну діяльність" — переважно вигадану. Навіть сьогодні ці уряди часами переводять політичні екзекуції (майже ніколи не повідомляючи про них) і в той самий час найбільш мирні форми ідеологічної, релігійної та національної опозиції ще далі карають довгими термінами ув'язнення в концтаборах строгого режиму. Найбільш яскравий приклад — це переслідування українських націоналістів у Совєтському Союзі. У протилежності від баських сепаратистів в Еспанії, вони не вимагають нічого більш радикального ніж ширшого вживання української мови в школах та інших форм культурної автономії для їхнього 48.5 мільйонового народу. За це протягом останнього десятиріччя сотні українців були засуджені на довгі терміни в концтаборах, часами аж на 14 років, або запроторені до тюремних закладів для умовохворих. Проте, імена таких осіб як Валентин Мороз, Леонід Плющ, Іван Світличний, Ігор та Ірина Калинець та імена інших українських політичних в'язнів мало відомі на Заході".

В „Таймі" далі згадано що Захід також „забуває" про інших відважних дисидентів в інших республіках СССР і країнах Східньої Европи. Тільки одна справа в комуністичній країні викликала таку саму реакцію з боку Заходу, як недавні розстріли двох басків і трьох терористів в Еспанії, а саме, коли совєтські власті в 1970-му році засудили на кару смерти дві особи за старання схопити літак в Ленінграді та втекти з СССР. Тоді лідери Західніх держав „хором заапелювали в справі помилування" і Верховний Суд СССР замінив кари смерти на 15-річні терміни ув'язнення в концтаборах строгого режиму — пише „Тайм".

Єлена Сахарова перейшла успішно операцію

Флоренція, Італія. — Дружина відомого російського дисидента академіка А. Сахарова, Єлена що перейшла успішно операцію в одній із клінік Флоренції, яка фактично врятувала її зір, повернеться вкедовзі до СССР. В розмові з журналістами Є. Сахарова сказала, що спочатку вона хотіла піддатись такій операції в Совєтському Союзі, але зустрілась з труднощами і тому була змушена виїхати за кордон. Пізніше виявилось, що лікарі в СССР побоювались робити її операцію тільки тому, що вона дружина А. Сахарова і у випадку невдачі вся вина була б звалена на них. „Перебуваючи у совєтській лікарні, — заявила Є. Сахарова, — мене ввесь час пильнували люди з КГБ". Один з лікарів у відкритий спосіб заявив, що відмовляється від операції тільки тому, що може втратити право на лікарську практику. Вона при тому відмітила, що закордонний тиск і західня публічна опінія багато допомагають людям в СССР і зменшують переслідування дисидентів. Повернувшись до Москви, Єлена Сахарова разом з чоловіком й далі допомагатимуть дисидентам і переслідуваним совєтською владою.

„Панна Світу — ЗСА" Анналіза Ільченко і два українські ансамблі з Канади візьмуть участь в імпрезі 200-річчя ЗСА в Янґставні

Янґставн, Огайо. — Анналіза Ільченко, українська красуня, яка у завзятих змаганнях та при великій конкуренції здобула звання „Панни Світу — ЗСА" на 1976-ий рік і вже в листопаді цього року візьме в Лондоні участь у світових змаганнях за остаточне звання „Панни Світу — 1976", виступить на українській імпрезі для відзначення 200-річчя Американської Незалежности, яка відбудеться тут в неділю, 19-го жовтня в год. 2-ій по полудні в найбільшій місцевій залі „Поверс Авдіторіюм" — інформує д-р Юрій Кульчицький, пресовий референт Українського Комітету 200-річчя Американської Незалежности, який є спонсором цієї імпрези. Разом з Анналізою Ільченко в програмі візьме участь два українські ансамблі, танцювальний „Дунай" та хор із Сейнт Кетринс, Онтаріо, Канада. Танцювальний ансамбль „Дунай", це група юних танцюристів, які були зорганізовані в 1966-му році з нагоди відначування 100-річчя Канади. Організатором та керівником ансамблю є Орест Самець. Крім багатьох інших репрезентативних виступів, цей ансамбль два роки тому популсувався також перед королевою Елисаветою II під час її відвідин у Канаді.

Анналіза Ільченко

ГОЛОВИ ПЛАСТОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЗАПОВІДАЮТЬ З'ЇЗД

Ню Йорк (О. К.) — З ініціятиви головного пластового проводу — Головної Пластової Булави, що має тепер осідок в Ню Йорку, відбудеться тут особиста зустріч усіх теперішніх голів крайових пластових організацій у вільному світі. На зустріч, що заплянована в днях 24-27 жовтня ц. р. прибудуть голови крайових пластових організацій з Австралії, Арґентини, Великої Британії, Канади, Німеччини і ЗСА. Усі чотири дні зустрічі мають виповнену програму діловими нарадами для повної виміни думок і поглядів на дальшу долю Пласту. Наради розпічне в п'ятницю, 24 жовтня, програмова доповідь Начального Пластуна пл. сен. д-ра Юрія Старосольського на тему: „Погляд на майбутнє Пласту".

В суботу 25-го жовтня вечером відбудеться святочна вечеря - зустріч пластових провідників із представниками центральних українських установ. Вечерю попередить о год. 5:30 по полудні доклад проф. арх. Р. Жука на тему: „Нова українська культура і молодь". Участь у доповіді відкрита для публіки, зокрема пластунів з Ню Йорку та околиці.

В неділю, 26-го жовтня о год. 12-ій полудня буде відправлена в церкві св. Юра Служба Божа в наміренні Пласту з приявністю усіх учасників з'їзду.

Усі наради та доповіді будуть відбуватися в Пластовому Домі Пластової Станиці Ню Йорк, при 140 Другій евеню.

Ця перша в історії Пласту цього роду зустріч виникла з конечности ближчого пізнання і узгіднення праці цих пластових провідників, які тепер відповідають за пластову організацію в поодиноких краях, так різних своїми умовинами життя. Потребу такого з'їзду і розмов у вузькому крузі відчували зокрема віддалені провідники пластових організацій, які дуже рідко мають можливість брати участь у Конференціях Українських Пластових Організацій, що відбуваються що три роки для вибору нового головного проводу.

Українці Ню Йорку відзначать 25-річчя смерти ген. Чупринки

Ню Йорк, Н. Й. — З ініціятиви поодиноких громадських і молодечих організацій в Метрополії Ню Йорку вже відбулося в літніх місяцях ряд імпрез, якими ці організації святочними сходинами, доповідями, апелями гощо відзначили 25-ту річницю з дня геройської смерти головного командира УПА ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки.

Завершенням цих святкувань буде велика Академія, яка відбудеться в неділю, 19 жовтня ц. р. о год. 4-ій по полудні в залі Фешен Інституту (225 Вест 24-та вулиця) яку організує Комітет Об'єднаних Українсько - Американських Організацій Великого Ню Йорку — Метрополітальний Відділ УККА. Академію попередить Панахида, яка буде відправлена в церкві св. Юра в Ню Йорку, після Служби Божої о год. 12-ій в полудне, у якій братимуть організовану участь молодечі, комбатантські, жіночі та інші громадські організації із своїми прапорами. Ці ж організації після виступлять на загальному апелі перед Академією. Апель провадитиме полк Юрій Лопатинський. Святочну доповідь виголосить сотник УПА інж. Степан Голяш — Мар, а у мистецькій частині виступлять колишня солістка Львівської Опери і Большого Театру в Москві меццо - сопрано Рената Бабак, соліст Метрополітальної опери в Ню Йорку бас - баритон Андрій Добрянський (акомпаньямент Т. Гриньків), чоловічий і мішаний хори „Думка" під диригентурою Семена Комірного, Студія Мистецького Слова Л. Крушельницької з рецитацією (музика д-ра І. Соневицький).

На передодні цих святкувань, в п'ятницю, 17-го жовтня, о год. 7:30 вечора в Домівці Пласту при 2-й евеню відбудеться політичний панель, у якому візьмуть участь і виголосять доповіді: проф. Іван Вовчук — „Вчора і завтра — УГВР як державна політична формація"; д-р Мирослав Прокоп — „Роман Шухевич-Чупринка і вирішальні питання ОУН й УПА в 1943-1944 роках". Аскольд Лозинський — „Значення Чупринки-Шухевича й УПА для української молоді діяспорі"; Лев Чировський — „Роман Шухевич та його прикмети в Пласті". Модератором Панелю буде пор. Лев Футала.

Лідія Артимів, молода українська піяністка-віртуоз, цієї суботи матиме концерт у Вашінґтоні

Вашінґтон, Д. К. — Лідія Артимів, 19-літня піяністка з Филядельфії, матиме тут власний концерт цієї суботи, 11-го жовтня, в концертовій залі мистецького центру ім. през. Джона Ф. Кеннеді.

Виступ Л. Артимів є частиною серії 12-ти концертів молодих американських піяністів, яку влаштовує вашінґтонське товариство „Виконавчого мистецтва" (Performing Arts) з нагоди 200-ліття Незалежности ЗСА. У програмі концерту кожний піяніст виконуватиме замовлений з цієї нагоди новий твір сучасного американського композитора. Для свого концерту Л. Артимів вибрала композицію Андрея Рудіна: „Музейні Експонати". Крім цього, вона виконуватиме твори Моцарта, Прокоф'єва і Шумана.

Лідія Артимів почала вчитися гри на фортепіяні, коли їй було чотири роки. На восьмому році життя, виґравши дитячий конкурс піяністів, вона дебютувала з филядельфійською оркестрою. Три роки тому Л. Артимів здобула першу нагороду на Шопенівському конкурсі в Ню Йорку і від того часу закінчила з найвижчою оцінкою Филядельфійську Музичну Академію, як єдина учениця відомого американського піяніста Джері Ґрафмена.

Останніми роками Л. Артимів виступає з камерним ансамблем „Музика з Марлборо", відвідавши з ним Филядельфію, Вашінґтон та Чікаґо, брала участь в серії рецитацій у Метрополітальному Музею в Ню Йорку і дебютувала з Балтіморською симфонічною оркестрою під час першого турне цієї оркестри по Европі.

Концерт Лідії Артимів у Вашінґтоні починається у 3-ій годині по полудні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 55 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Захитаний баланс

Від часу Европейської Конференції Безпеки і Співробітництва в Гельсінках та підписання там головами урядів З'єднаних Стейтів Америки, Совєтського Союзу та 33 інших країн „кінцевого акту" 1-го серпня ц.р., в Америці та у вільному світі щораз частіше можна почути голоси тривоги і пересторогн, що за тією гельсінкською „безпекою" криється найбільша небезпека. Вже сам факт, що Совєтський Союз так сильно напирав і обстоював гельсінкський „кінцевий акт" і пішов навіть на деякі компроміси, які по своїй суті є дуже другорядні, викликує підозріння, що за тим усім „щось криється", що Москва декляративною калабанею мирних слів хоче прикрити свої агресивні дійсні пляни, а пісенькою про детант приспати чуйність вільного світу.

Звертає на це увагу і відомий журнал „Ю.С.Нюз енд Ворлд Ріпорт" у виданні на 13 жовтня, друкуючи короткі інформації своїх бюр і кореспондентів зі столиць поодиноких країн світу. Всі ці інформації виразно вказують та потверджують захитання оборонного балансу між країнами комуністичного Варшавського Пакту та західнього НАТО. Це захитання позначується не тільки на кожному з „критичних" обширів, як Далекий і Близький Схід, але і в Европі та в самій оборонній підготові. Виходить, що між совєтським Сходом і демократичним Заходом є вже також і основна різниця, отже захитаний баланс у самому зброєнні. Тоді, як Захід своє зброєння наставив виключно на оборону, совєтсько - комуністичне зброєння набирає щораз виразніше агресивного характеру. Майже всі західні країни, включно з Америкою, зменшують свої військові бюджети, зменшують кількість своїх збройних сил, потішаючись надією, що совєтську кількісну перевагу вони вирівняють ліпшою якістю своєї зброї. Москва зі свого боку збільшує бюджет, збільшує кількість збройних сил та не без замітних успіхів також якостево поліпшує свою зброю.

Усе це — як інформує бюро згаданого журналу зі західньо - німецької столиці — ставить під поважний сумнів декляративну „добру волю" Москви та починає поступово пробуджувати вільний світ і відкривати йому очі на грізну дійсність — захитання оборонного балянсу в користь Москви, що в результаті може означати тільки загладу або капітуляцію вільного світу.

Побажана поінформованість

Недавно щоденник „Ню Йорк Таймс" інформував, що президент Джералд Форд і його чільні дорадники беруть участь в дискусіях, „семінарах", на яких провідні американські науковці представляють в Білому Домі свої погляди на явища американського життя чи на різні інші теми. Ці „семінари" організує д-р Роберт Голдвин, колишній професор політичних наук, а тепер один із дорадників Білого Дому, завданням якого є знайомити Президента та інших високих урядовців із думками та ідеями, які в іншому випадку не мали б належної уваги з боку урядових чинників. Таких „семінарів" досі відбулося вже п'ять і в них переважно бере участь шість представників Уряду, включно з президентом Фордом і д-ром Голдвином, та чотири науковці.

Минулої суботи, 4-го жовтня, відбувся понад двогодинний „семінар" на тему ролі, яку відіграють в американському житті етнічні групи. Головними опонентами були професор Майкел Новак, спеціяліст в ділянці етнічних питань і автор відомої праці „Ди Анмелтабел Етнікс" („Етніки, які не дають себе засимілювати") та професор Орляндо Паттерсон, відомий соціолог із Гарвардського університету.

Значить, справа етнічних груп ЗСА була обговорена на вершинах американського Уряду. Президент Форд і його чільні дорадники мали нагоду почути два цілком протилежні погляди на тему відродження почуття етнічної ідентичности серед американських громадян протягом останнього десятиріччя. Вони мали змогу познайомитись з правильними твердженнями професора Новака, який доказував, що зріст зацікавлення своєю спадщиною є корисним для ЗСА явищем, бо зберігає здобутки різних культур світу та запобігає перетворенню американського народу в нецікаву й одноманітну масу. Але Президент і його дорадники також почули протилежні твердження професора Паттерсона, який вважає, що зріст етнічної свідомости є кроком взад, бо перешкоджає інтеграції американського суспільства. Таким чином, президент Форд, почувши погляди цих двох визначних науковців, напевно залишив цей „семінар" більш поінформованим про етнічні справи, ніж він був досі.

Існування таких семінарів-дискусій вказує, що президент Форд бажає держати свою руку на живчику американського і закордонного життя та хоче, щоб його чільні дорадники також були якнайкраще поінформовані про різні питання. Такі виміни думок напевно спричиняться до правильних рішень Уряду щодо розв'язок різних проблем, чи то внутрішнього американського, чи закордонного характеру. Було б корисно для всіх, якщо б з цього доброго прикладу скористали й наші провідні діячі та уважливіше і більш компетентно знайомились з існуючими проблемами нашої громади й наших установ.

Світова Рада Миру використовує відпруження

Чікаго, Ілл. — Опанована комуністами так звана Світова Рада Миру, осідком якої є місто Стокгольм у Швеції, використовуючи ситуацію відпруження у міжнародних відносинах, розсилає по країнах вільного світу свої делегації, які виступають в організованих її відділами мітінгах, беруть участь в політичних симпозіях та індивідуальних дискусіях і намагаються вести пропаганду в користь „миру". Чергова така імпреза Ради Миру відбудеться, як повідомляє преса, в суботу, 11-го жовтня ц.р. в Чікаго в готелі Ля Салл, а пізніше також в інших містах ЗСА і Канади. До ЗСА вже прибула делегація Світової Ради Миру, яку очолює генеральний секретар Світової Ради Миру Ромен Чандра.

ЗАГРОЗА „ДРУГОЇ ВІЙНИ" В ЕСПАНІЇ

Париж (Т. Дж.). — Наше покоління вже забуває, чим була для всієї Европи громадянська війна в Еспанії (1936-39). Для українців західніх Земель це була далека війна проти комунізму, тож ми її бачили в пляні боротьби з Москвою, а тому всі наші симпатії були по боці ген. Франко. А далі — вибухла світова війна і невтральна в ній Еспанія випала з нашого поля зору. А далі — дехто з нас побував у ній і ствердив, антисоціяльність і антидемократичність режиму. Ми бували розчаровані режимом, але нас там цікавили неповторні собори, арабські палаци, тільки дехто відвідував Альказар у Толедо, щоб.. також розчаруватись: після війни, партизанки, кацетів і масових знищень, оборона Толедо виглядає тепер дуже „скромно".

Тому то й сьогодні не одного з читачів може здивувати наголовок цього допису, бо за океаном важко відчути проблеми, що їх підносить чергова криза в Еспанії і довкола неї. Там ще властиво „нічого не сталося", а те, що сталося, здалеку ніяк не помітне в світлі інших подій і проблем. Та з Парижу ці справи виглядають інакше.

Найперше вони виглядають інакше з французької, чи взагалі західньоевропейської історичної перспективи. Еспанська війна залишила по сьогоднішній день у Франції нерозв'язаною велику проблему: чи можливий фронт лівих (тут кажуть — „демократичних") сил з участю комуністів? Чи цей фронт здібний перемогти, залишаючись демократичним, чи має тільки альтернативу: тоталітарчий комунізм, або фашизм? Ця проблема відживає наново у Франції в зв'язку з об'єднанням лівиці. Для старших вона пригадує всю романтику повістей Гемінґвея і Мальро, творів Пікассо і Ф. Г. Льорки. Франція ще пригадує, що зараз після перемоги правих, Гітлер розпочав війну проти Польщі, відчуваючи забезпеченим західнє запілля. Вона пригадує, що еспанська війна викинула з Еспанії загартованих комуністів Міжнародних бригад, а в рівновагу їм почали рости праві напрямки у Франції та Бельгії. Усе це не залишилось без впливу на політику поступок Гітлерові...

Усі ці спогади й пригадки спричинюються до того, що будь - яка подія в Еспанії має широкий відгук у Франції. Поза Португалією, Франція єдина країна, що має спільний кордон з Еспанією. У Франції коло півмільйона еспанських робітників, ціла баскійська провінція, в якій відбивається широкою луною, включно до атентатів, все, що діється в Біскаї. У Франції не бракує й катальонців, бож частина Катальонії належить сюди...

Тому останніми днями, після екзекуції п'ятьох засуджених на смерть в Еспанії, уся Франція спалахнула масовими демонстраціями, при яких били шиби не лише в еспанській амбасаді в Парижі, чи консулятах у Тулюзі то Бордо, але й взагалі били всякі шиби, кидали гранати. Демонстрація в Парижі 29 вересня зібрала 40,000 людей, що йшли з червоними гвоздиками, які хтось привіз із Голляндії в знак европейської солідарности проти режиму Франка.

Та не лише Франція зареаґувала так. Якщо в інших країнах не було таких масових демонстрацій, то сталося те, що не сталося у Франції: дев'ять країн відкликали своїх амбасадорів. Прилюдна опінія всієї Европи, Папа Римський — висловили своє обурення, чи бодай жаль з приводу цих екзекуцій. Еспанська справа стала знову міжнародною, як у 1936-39 роках. Авжеж, нема в Еспанії війни й нема Міжнародних бригад добровільців. Але хто з неспокоєм, а хто з гордістю стверджує, що радіостанції Франції та БіБіСі (Лондон) передають вістки, які для населення Еспанії, а зокрема Біскаї, яка вступила в генеральний страйк, являють найуспішніший спосіб комунікації, що йде понад голови еспанської поліції.

Преса й радіо питають себе, чому ген. Франко не поступився? Відповіді різні. Він почувається до обов'язку твердою рукою виступити проти терористів, що стріляють поліцаїв, почавши від прем'єра. На це він має право, а як відповідальний за державу, — навіть обов'язок. Він передасть владу молодшому Реґентові, але... Але передання влади під тиском терористичних груп не послужить майбутньому урядові. А крім того — ні ЗСА, ні СССР, ні Китай, ні навіть уряд Франції не робили ніякого тиску. Стриманість Вашінґтону пояснюють тим, що йому треба баз в Еспанії тепер більше, як давніше, коли були кращі відносини з Грецією та Туреччиною. Для Китаю — Еспанія далека країна. Москва ніколи не бажала виразно мішатися у справи Еспанії, бо там не має опори, а до того ж їй туди поткнутися, це значить — зударитися з ЗСА, а навіть усією вільною Европою.

А Франція? Франція, тобто її уряд, не мішається, бо найкраще знає еспанців.

На 35 мільйонів населення Еспанії, 19 належать до покоління, що не бачило громадянської війни. Тому там бажають зміни режиму (нехай і кожен на свій лад). Більшість населення є проти військових трибуналів, бо й нема об'єктивного виправдання для них у наші часи. Але еспанці мають таке сильне почуття національної гордости, що будуть боронити ген. Франка перед

(Закінчення на стор. 4-ій)

Д-р Василь Кіналь

ПОТРЕБА МЕДИЧНОГО ДОШКОЛЮВАННЯ

Загал сьогодні добре поінформований про розвиток різних наук, а медичних зокрема. Безліч популярних журналів і щоденна преса присвячують цілі сторінки різним здоровним проблемам у формі запитів - відповідей або популярних статтей.

Велика кількість різного роду професійних курсів, дворічних коледжів, шкіл для медсестер і парамедиків вишколюють фахівців і вони заповнюють шпиталі та здоровні інституції, як медичний самостійний або допоміжний персонал. Вони поінформовані про найновіші винаходи, вони обслуговують компютори та інші модерні медичні кількатисячної вартости апарати, роблять найновіші методи аналізи та проводять визначену лікарем терапію.

Перед цим фактом і модерної апаратури і висококваліфікованого персоналу є поставлений лікар, який має визначити діягнозу та приписати відповідне лікування. Тому молоді та старші лікарі мусять доповнювати свої знання. Молоді — бо ще не мали змоги всього практично навчитися, а старші — бо мусять змодернізувати старі методи. Крім цього назрівають і соціяльні зміни.

Пацієнти ставлять лікарям все більші вимоги і нераз, під намовою ласих на заробіток адвокатів, тягнуть їх до суду за найменші помилки в діягнозі, комплікації після операцій, а іноді й без причин взагалі, вимагаючи від лікаря великих відшкодувань. Це в останніх часах довело до такого стану, що убезпеченеві товариства у деяких стейтах ЗСА відмовляються забезпечувати лікарів проти популярної сьогодні „Malpractice", або вимагають величезних премій, неспівмірних із заробітками лікаря. Це примушує лікарів переселюватись до інших стейтів, або ж передчасно переходити на пенсію.

Така ситуація має неґативний вплив на відносини між лікарем і пацієнтом, руйнуючи традиційне довір'я. Крім цього великий тиск накладають на лікаря маси формальностей модерної бюрократії та загострені вимоги шпитальних правил.

Яка є розв'язка в цій непевній ситуації, як наладнати відносини між хворим і лікарем, щоб повернути взаємне довір'я, яке, як стверджують урядові медичні чинники, сьогодні є захитане? Американська Медична Асоціяція поруч із різними дослідниками медичних і соціяльних проблем при університетах Гарвард, Єйл, Джон Гопкінс та інших, поруч з інститутами наукових дослідів стараються поставити діягнозу і припоручити запобігаючі заходи. На те, щоб краще могти обслужити пацієнта, — кажуть кола з АМА, — треба лікарям обов'язково порадити додатковий перевишкіл.

Американська Медична Асоціяція заохочує лікарів продовжування студій, створивши навіть т. зв. двадцяту спеціялізацію „Родинної практики". Ці лікарі, які на протязі трьох років зуміли здобути 150 додаткових кредитів шляхом відбуття семінарів, вислухання доповідів, участи в наукових конференціях, одержують спеціяльне признання, т. зв. „Physicians Recognition Award". Це признання треба знову відновляти по трьох роках. Хоча на перший погляд такий довишкіл виглядає як заохочення, одначе на практиці це своєрідна вимога, бо деякі стейти вимагають цього статусу для уділення дозволу на практику або на її віднову, наприклад: Ню Мексіко, Арізона, Мериленд й ще інших дев'ять стейтів.

Управа Американської Медичної Асоціяції що два роки перевіряє ці вимоги та ухвалює нові програми. Цього року при кінці січня відбулися такі програмові дискусії та наради в Чікаго під час конгресу АМА і д-р Тодд, президент цієї Асоціяції, вийшов з новим проєктом т. зв. „університетом без стін". Різними заочними методами, прозірками, викладами на телевізії тощо, лікарі можуть доповнювати свої знання, а потім перевіряти їх шляхом анкет та іспитів.

При тім є теж проєкти добровільних самоіспитів, при допомозі яких лікарі можуть перевірити свої недоліки і поступати практично, щоб ті прогалини в знанні заповнити.

Якщо йдеться про цю двадцяту спеціялізацію „Родинної практики", то введено новий ступінь — „Fellowship" — якщо лікар відбуде 600 годин післяградуаційних студій.

Щоб стати спеціялістом з цієї групи треба перейти спеціяльний іспит, який також треба буде відновлювати кожних 6 років. Перша перевірка цих спеціялістів відбудеться в 1976 році шляхом окремих іспитів. Отже, як бачимо, вимоги до лікарів загострюються, і то не лише до лікарів загальної практики, але також для всіх лікарів спеціялізованих ділянок.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки було засноване, щоб продовжувати традицію плекати українську медичну науку, для якої трудилося стільки славних попередників. Наш нарід видав багато учених, визначних лікарів, які, поселившись на вільній землі, мають змогу працювати на полі дослідів як викладачі університетів, або працівники медичних установ.

Досі вже відбуто 11 Наукових З'їздів з метою обмінятись досвідом та приєднати для ідеї пропаганди української медичної науки молодий нарибок. Це була велика сатисфакція спостерігати, як молодші колеґи чудово вив'язувались зі свого завдання і старались пофаховому уживати української термінології.

Серед учасників цих З'їздів ми спостерігали чимале число студентів - медиків і зовсім молодих лікарів, які прислухались до доповідей. Їх ми сподіваємося бачити серед активних лікарів у недалекому майбутньому. Про ці Наукові З'їзди писала преса і радіо Вільної Европи понесло вістку в Україну. Це є позитивне явище, що професійні сили єднаються в товариства, видають своє друковане слово і ростуть угору.

На майбутнє варто було б відбувати Наукові З'їзди можливо щороку. Програму їх треба б випрацьовувати далеко наперед, щоб можна було повідомити про неї і урядові чинники і фармацевтичні компанії, які не раз допомагають з'їздам навіть фінансово. Бути ознайомленими з новими винаходами фармакології для лікарів — це теж не абияке завдання: серед українських науковців маємо чимало імен людей, які визначились у цій ділянці.

При Управі УЛТПА плянується створити окрему Наукову Комісію, яка буде дбати про посилення наукових зацікавлень українських лікарів. „Все ще вчуся", — казав Мікель Анджельо Буонаротті.

Л. Цегельська

РОЗМОВА З ВЧИТЕЛЬКОЮ

(Замість фейлетону)

Ви кажете, що в школі українознавства тяжко вчити?

Зовсім ні. Дуже легко і приємно. Діти точно приходять, батьки співпрацюють зі школою, маємо всякі посібники для ілюстрації навчального матеріялу, все в порядку.

Правда, є вчителі, які нарікають, що в десятій клясі на їхній лекції Любця безнастанно говорить, Христя припудровує перед дзеркалом ніс, Сузанна вибухає без причини ра-у-раз сміхом. А в мене ні! Куди там! На моїй лекції всі сидять немов заворожені, заслухані в кожне моє слово, і сиділи б так не сорок п'ять хвилин, а цілий день.

Як мені це вдається осягнути? Дуже просто. Послухайте: Перш за все, ще в роках 1926 - 31, коли я ходила до вчительської семінарії в Перемишлі, ми вивчали історію в „історичній робітні," географію в географічній, природу в природничій, при якій був і природничий „кабінет" — і фізику у фізичній, яка теж мала свій кабінет. Всі робітні були виряджені у різнородні наукові посібники, які в тому часі були до розпорядження в державних школах, — відповідно до предмету. Отже, якщо в Америці нині хтось говорить про улаштування шкільних робітень, як про якусь нову справу, то вривається у відкриті двері. Ми, старші вчителі, в таких робітнях працювали й вміємо користуватися всякими посібниками.

Очевидно, ті посібники в школі українознавства є. Може не окремі робітні, але прекрасна, простора світлиця для бібліотеки, де багато шаф з книжками, а на полицях всі інші потрібні апарати й машинки.

Але до речі: приготовляюся до лекцій. Вже заздалегідь, бодай тиждень наперед іду до канцелярії директора, під опікою якого є машинка до помножування писаних матеріялів, які маю в течці. Натиснула один, другий ґудзик і в мене вже готові всякі питання, короткі тести, вказівки для групових студій, список тем для опрацювання дома, все у такій кількості, як мені треба. Не те, що досі було: прошу одного батька, другого — „допоможіть"! Цьому незручно, той взяв матеріял до помножування, але якраз його донька захворіла, не прийшла до школи, не принесла перебитого. Довелося перенести тест на інший день, а незручно ж як! Якраз закінчили одну частину, плянувала переходити до іншої ділянки предмету. А тут — нема!

Я вчу географію. Сьогодні треба мені до своєї кляси фізичної мапи, до іншої політичної, а ще до іншої мапи копалин України. Іду до бібліотеки. Бібліотекарка, одна з молодих матерів, яка добровільно погодилася допомагати школі, дає мені все потрібне. Вишукує мені теж книжки з гарними ілюстраціями для висвітлення проєктором і обіцяє допомогти. Вона буде кидати образи на екран, а я давати пояснення. Отже, балачки про це, що в нас нема навіть бібліотеки, звичайна вигадка. Така сама нісенітниця говорити, що в трьох найстарших клясах учні сидять на лавках, виготовлених для малих дітей, і може тому не можуть всидіти на місці, бо ноги їм терпнуть. Крутяться і докучають вчителям. Бо чейже батьки, які люксусово влаштували свої приватні мешкання, не дозволять, щоби їхні діти кожної суботи через три роки бідували п'ять лекцій на таких кріслах.

Отже, я в бібліотеці. В кутку кімнати бачу вчительку першої кляси, яка сидить перед апаратом і переслухує ленту з діялогами, які награла для навчання мови. Завважую і патефон. Очевидно, він не триста - доляровий, такий, який купив мій сусід своєму десятилітньому синові, а значно скромніший, але є. Його частіше вживають для навчання пісеньок у нижчих клясах, або грання пластинок з казочками. То вже малята

(Закінчення на стор. 4-ій)

Вячеслав Чорновіл

„КРИМІНАЛЬНА СПРАВА НОМЕР 196"

Документи і розповідь про судову трагікомедію в СССР

5

Не здобувши ніяких доказів від мене, їх почали фабрикувати. Застосували перевірений засіб фабрикації — лексично - стилістичну експертизу. Її доручили в руки „науковців" з львівського університету — проф. Дорошенкові, зав. кафедрою загального і російського мовознавства Грицютенкові (вже був відомий фальшивою експертизою по справі Масютка в 1965 р.), деканові філологічного факультету Гонтарові та гол. редактору видавництва „Каменяр" Сварнику. Спільними „особливостями", які експерти знайшли в моїх творах і в непідписаних текстах „Українського вісника" були широко вживані слова і вислови типу „громадськість", „порушення законності", „шовінізм" тощо. На основі таких „спільностей" і кагебістської версії про мене як редактора журналу експерти приписали мені авторство кількох цілком довільно взятих ними текстів журналу (див. вирок), які вони назвали „редакційними матеріялами", а отже написаними рукою редактора. Однак, познайомившися з моїми аргументованими спростуваннями і вислухавши мої пояснення в суді (там були присутні Дорошенко і Сварник) експерти все ж мусіли відмовитися від нав'язаної кагебістами версії: зробили в суді компромісний висновок, що я тільки „міг бути" (а міг і не бути!) автором деяких матеріялів „Українського вісника". Але це не завадило судові покликатися на експертів, приписуючи мені у вироку кілька взятих „навздогад буряків" текстів.

У січні 1973 року я подав заяву, в якій оголошував недійсною свою травневу заяву про причетність до випуску „Українського вісника" і пояснював причини появи моїх „зізнань". У відповідь я почув погрозу перевірити мою психічну повноцінність, а невигідну слідству заяву приховали, до справи не долучивши. Зшитий білими нитками епізод з „Українським вісником" був включений в звинувальний висновок і переданий в суд.

Не ознайомленій людині важко уявити, що таке радянський суд, особливо при слуханні політичних справ. Насамперед, мене позбавили захисту. Мої намагання добитися в ході слідства побачення з дружиною чи сестрою для узгодження прийнятих для мене принципів захисту були марними. Московським адвокатам, до яких я звернувся, виступати на Україні в політичних процесах заборонили. На читання справи кагебісти привели свого прихвостня із „спецдопуском" (не кожного адвоката пускають до політичних справ), від якого я відмовився. Тому мені довелося в суді взяти захист на себе (цим пояснюється моя участь в закритому суді: я ігнорував незаконний закритий суд як підсудний, про що зробив заяву на початку судового засідання, але брав у ньому участь як адвокат, зобов'язаний виступати при всіх умовах). Про день мого суду не повідомили навіть рідних. Водили мене в зал суду через чорний хід, де через 2 - 3 метри стояв кагебіст. Потрібних свідків у суд не викликали. Не було Калинців, Сеника, Осадчого, бо вони на слідстві одностайно твердили, що давали мені свої вірші для літературно - критичної оцінки, а не для якогось „антирадянського" використання. Не було С. Шабатури, хоч її неправильно трактованими свідченнями послуговувалися. Не було І. Світличного, який міг би внести ясність в деякі слідчих вигадки, зв'язані з „Українським вісником". А свідки І. Дзюба, З. Франко, Б. Чубай, В. Боднарчук, мали невигідні судові покази — і їх свідчення у вироку спотворили до невпізнання (таке можливе тільки на закритому суді, де дії суду ніким не контрольовані). Наприклад, З. Франко в суді сказала дослівно так: „Про причетність Чорновола до випуску „Українського вісника" мені невідомо абсолютно нічого", а у вироку з'явилася фраза, що моя участь у випуску журналу підтверджується свідченнями З. Франко, що „вона була впевнена, що „Вісник" випускає Чорновіл"! І так — не раз.

Мої клопотання про виклик в суд 17-ти потрібних свідків, про долучення необхідних матеріялів, про оголошення в залі суду творів, абсурдно названих антирадянськими, відхилялися без роздумів. Відхилили моє клопотання про запрошення в зал суду представників преси і про стенографування процесу. Протокол суду був складений дуже поверхово, неграмотно і значною мірою сфабрикований. Фактично, ніякого суду не було — була давно запланована розправа, якій надавали вигляду законності. Особливо виділявся державний звинувач прокурор Руденко (брат Ген. Прокурора СРСР). Вже коли з показів свідків та інших доказів виплнвла повна абсурдність ряду пунктів звинувачення (деякі з них відкинув навіть суд), прокурор з методичністю накрученої ляльки повторив звинувачення у повному обсягу і зажадав мені максимального покарання.

23 липня 1973 року я подав у військову прокуратуру заяву про притягнення до кримінальної відповідальності слідчого по моїй справі Боєчка за ст. 175 КК УРСР („примус до дачі показів шляхом незаконних дій з боку особи, що проводить попереднє слідство"). Я перерахував усі факти шантажу і психічного терору, застосовані щодо мене підчас слідства, і навів чіткі докази. Наприкінці я писав: „Коментар до ст. 175 КК УРСР вказує, що мотиви злочинних дій, передбачених цією статтею, „не мають значення для кваліфікації злочину". Тому, як би хто не ставився до мене, моїх дій і мого засудження, які б політичні міркування не викладав на свій захист гр. Боєчко, яким би „ворогом" мене, всупереч здоровому глуздові, не намагався виставити, його злочин від цього не перестав бути злочином. Бо якщо справа чиста, то вона вимагає чистих рук і чесних засобів". Я вже був у таборі (з 10. VIII. 73 р.), коли надійшла відповідь з прокуратури, що в діях слідчого ніяких порушень не було і підстав для притягнення його до відповідальності немає. Та й чи міг один крук клюнути в око іншому?

(Продовження буде)

КОМУНІКАТ (ч. 3)
в справі Зборівського альманаха

Повідомляємо колишніх мешканців Зборівщини про те, що проф. д-р Микола Андрусяк зредагував матеріял до книжки про Зборівщину. Зараз обзнайомлюються з текстом його праці члени редакційної Колегії, яку очолює наш земляк проф. д-р Матвій Стахів.

Для доповнення цього матеріялу, що містить відомості про всі місцевості повіту, просимо надсилати на нижче подані адреси ще додаткові спомини, які були б пов'язані з розвитком і осягами нашого культурного, економічного, релігійного та політичного життя Зборівщини. Рівнож просимо про світлини громадського значіння, які, після використання, будуть повернені їх власникам.

Вельмишановні й дорогі Земляки! Книжка про Зборівщину, яка до цієї пори була для нас недосяжною мрією, — стається дійсністю. Тут хочемо з вдячністю згадати ініціяторів видання цієї книжки: покійного Осипа Маланчука, що до останньої хвилини свого життя трудився для його здійснення та його найближчих співробітників пп. дир. М. Процика і М. Буту, які вложили свою частку у зміст цієї книжки і найбільші грошеві пожертви на її видання. При вашій, дорогі Земляки, щирій і щедрій допомозі, можна буде весною 1976 року передати матеріял до друкарні.

Ця книжка про нашу вужчу батьківщину ставитиме перед нами спогад про наші рідні села й містечка, наші дитячі й юнацькі роки. Вона буде теж повним вкладом у нашу всеукраїнську скарбницю.

На видання книжки потрібні фонди, тому звертаємось до вас, вельмишановні Земляки, з гарячим проханням: складайте ваші пожертви на ту ціль! Ваші імена і вплачені вами суми найдуться на сторінках цієї книжки, бо видавцями Зборівського альманаха є жертводавці.

ЗА ВИДАВНИЧУ КОМІСІЮ:
Д-р Любомир Крохмалюк (голова), Роман Терещук (секретар)

P.S. Гроші на видання книжки про Зборівщину просимо надсилати на адресу касира:
Mr. Teodor Perejmybida, 105 Yorkleigh Avenue, Weston, Ontario M9P 1Y8, Canada,
а листи, спомини і світлини на адреси:
Dr. Lubomyr Krochmaluk, 175 Grenadier Rd., Toronto, Ontario, Canada M6R 1R8
Mr. Roman Tereschuk, 24 Meadowvale Dr., Toronto, Ontario, Canada M8Y 2N8

Концерт української піяністки у Вінніпезі

Музичний речиталь Інки Рудницької відбувся у неділю, 14-го вересня в авдиторії Мистецької Галерії у Вінніпезі. Вінніпежцям було цікаво й приємно послухати концерту Інки Рудницької, яка виросла й виховувалася у цьому місті. Зокрема пам'ятають її юні пластові друзі, з якими вона мандрувала й таборувала. Постійна загадкова усмішка на її устах та допитливі очі виявляли тоді, що вона в пошуках за красою життя.

І, нарешті в дні концерту ми зрозуміли, що Інка віднайшла свій ідеал, за яким шукала. На сцені з'явилася піяністка, яка всею душею потонула в музичних тонах. Хоч перед Інкою ще довгий шлях, бо шлях мистця нелегкий, то вона свідома своїх трудів і з усміхом прямує до наміченої мети. Для нас цей музичний речиталь був милою несподіванкою, бо хто знав молоде дівчатко, що любило „музикувати", на естраді слухав концерт будучої професійної мистецької сили, яка любить і розуміє музику та хоче для неї посвятитись.

Інка Рудницька почала вчитися гри на фортепіяні у проф. В. Кисілевської, а продовжувала у проф. І. Мельника. По закінченні середньої освіти й університету переїхала до Монтреалю, де продовжувала музичні студії в МекГіл університеті, побираючи лекції в світової слави піяністки Любки Колессі. В 1974 р. вона закінчила Мек Гіл і тепер студіює у Школі Джуліярд в Ню Йорку в проф. Я. Латайнера.

В програмі вінніпезького концерту були твори Баха, Бетговена, Дебюссі, Шенберга та Шопена. Прелюд і триголосову Фугу заграла Інка бездоганно в бахівському стилі з чітким виведенням голосів, м'яким тоном і музикально. Соната Бетговена оп. 7., яка є другою з черги найдовшою сонатою, була в програмі найкраще виконаною точкою. Молода піяністка доказала, як вона глибоко відчуває й розуміє клясиків. Прекрасний повний тон з викінченими фразами, питомими для Бетговена — чергуваннями „піяно і форте" викликали в слухача могутнє враження. Прослухавши лише саму сонату Бетговена можна було б дати найкращу оцінку молодій піяністці. Головне, що Інка грає з душею і виконує твір стилево, як цього вимагає композиція даної доби.

У другій частині програми піяністка виявила себе блискучо у творі Дебюссе „Ля Кадедраль Англуті". Хорал звучав могутньо і був цікаво інтерпретований. Шенберга шість малих мініятюр — наскрізь модерний твір, в якому піяністка дала багато своєї особистої інтерпретації. Хоча мініятюри може не дуже промовляли до слухача своїм модернізмом, то Інка вклала в ці мініятюри багато індивідуалізму. Цікаво було послухати гру Інки в переході від класичної музики до модернізму. Слухачі маркантно відчули різні стилі: клясичний, романтизм та модернізм.

Останньою точкою були композиції Шопена: Етюд оп. 25., та „Баляда" оп. 23. Етюд так за. „автобіографічний" є повний драматизму та вагання з головною мелодією в лівій руці, яку піяністка випровадила з повною експресією. Здавалося, що тони, які виливали з душі й з-під пальців піяністки діставалися прямо в душі слухачів. Хоч сама „Баляда" мала малі недотягнення, то все ж таки її закінчення Інка заграла блискучо, з питомим їй темпераментом, як зрілої вже піяністки.

В загальному Інка Рудницька має прекрасний тон, а залишається ще праця над виробленням техніки. Численно зібрана публіка нагородила Інку довгими і бурхливими оплесками, даючи їй признання за гру повстанням з місць. Маленька новачка вручила китицю квітів своїй колишній виховниці — сестриці. Довго не розходилися присутні, складаючи Інці та її батькам д-р Марії та проф. Яр Рудницьким гратуляції.

Перед кожною молодою людиною голуба даль, великі дороги, проте успішно проходять ті, що не марнують своєї молодости. Інка одна з тих, що змагає до цієї голубої далі.

Надія Калинович

ОКРУГА УНС ЧІКАГО...

Закінчення зі стор. 1-ої)

цього року. Союзівка, звітувала головний предсідник, мала правдоподібно рекордовий сезон минулого літа і надалі втішається великою популярністю серед українців Америки і Канади. Початки від членів у формі боргових зобов'язань на покриття коштів будови Української Будівлі переступили один мільйон долярів і дальше збільшуються. В заключенні И. Лисогір закликав до більш інтенсивної організаційної праці під час осінньої членської кампанії, підкреслюючи, що кожний Відділ повинен старатися принаймні покрити втрати в членстві, а то й збільшити своє членство та успішно закінчити цей рік. Він прибож закликав піддержати збіркову акцію на Крайовий Комітет для Відзначення 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя Українського Поселення в ЗСА та на український національний фонд УККА.

Б. Дейчаківський заявив готовість допомогти кожночасно секретарям Відділів у їхній організаційній праці та подав ряд суґестій в методах праці.

В дискусії взяли участь: Володимир Вережак, Петро Савчак, Роман Припхан, Андрій Іванюк, Степан Купрась, Микола Сенчишак, Володимир Ничай, Анатолій Дорошенко, д-р Мирон Купрась, Михайло Сорока та Іван Іванчук.

Нагороди за успіхи в організаційній кампанії в 1974-му році одержали: Гелен Олек (Від. 22), А. Іванюк (Від. 106), Р. Припхан (Від. 399) — золоті; М. Семків (Від. 379), Марія Скебело (Від. 452), Марія Шпікула (Від. 221), В. Гавдьо (Від. 221), Лев Боднар (Від. 131), Василь Іващук (Від. 301) та М. Ольшанський (Від. 51) — срібні.

ОКРУГА УНС ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ..

Закінчення зі стор. 1-ої)

праці цілости УНСоюзу. Участь в дискусії взяло 15 осіб.

З короткими привітами та побажаннями успіхів новому голові Округи Тимкові Бутрієві та УНСоюзові склали о. д-р Іван Біланич і о. протопресвітер Гіляріи Врублевський, який сказав, що є Божа ласка, що маємо УНСоюз — установу, яка є репрезентантом всіх українців. Також почесний голова Округи Михайло Гентош виловив радість, що Округа, яку він очолював 17 років, стала вже першуном.

Степан Гавриш, дякуючи від Екзекутивного Комітету УНСоюзу голові Округи і всім активним союзовцям за виконання повної квоти, згадав найкращих секретарів, що вже придбали по 10 або більше членів, а саме: Йосиф Чабан, секретар 242 Відділу, має 51 членів; Іван Петрунцьо, секретар 78 Відділу, має 22 члени, Михайло Гентош, секретар 305 Відділу має 15 членів, Йосиф Сидор, секретар 90 Відділу, має 13 членів і Тимко Бутрей, секретар 164 Відділу, має 13 членів.

Наради розпочав молитвою о. д-р Іван Біланич, а закінчив молитвою о. протопресвітер Гіляріи Врублевський. Після нарад відбулася традиційна для цієї Округи перекуска, під час якої продовжувались розмови про УНСоюз.

Округа УНС Лігай Веллі...

Закінчення зі стор. 1-ої)

членів, Іван Драбик, голова 124 Відділу — 6 членів, та три відділові урядовці придбали по 5 і менше членів.

В дискусії приявні говорили про організаційні справи, про суспендованих членів, про Боргові Зобов'язання, нову будівлю УНСоюзу і також порушено справу неактивних Відділів, головно 95 Відділу, який не проявляє жадної активности.

Почесний голова Округи Михайло Колодруб згадав про обставини союзової праці 40-50 років тому, підкреслив, що тепер є кращі умовини організування нових членів та закликав до дальшої розбудови УНСоюзу.

Перед закінченням нарад головний організатор С. Гавриш в асисті голови Округи головної радної Анни Гарас та почесного голови Михайла Колодруба вручив спеціяльні грамоти за заслуги і працю Союзовим діячам: Анні Пипюк, секретарці 151 Відділу в Аллентавні; Еві Колтонюк-Ган, голові 369 Відділу у Палмертавні; Стефанові Саюкові, секретарові 318 Відділу в Нортгемтоні; Дмитрові Мушастому, секретарові 288 Відділу в Бетлегемі; Іванові Драбикові, голові 124 Відділу в Ормроді; Стефанові Колодрубові, секретарові 137 Відділу в Істоні; Мартинові Шесці, секретарові 44 Відділу в Нортгемтоні і Іванові Гутцайлюкові, секретарові 147 Відділу в Аллентавні.

Закінчуючи наради, голова Округи Анна Гарас заявила, що Округа Лігай Веллі до кінця року виконає призначену їй організаційну квоту на 100 відсотків та передала 12 аплікацій нових членів від Відділів: 47-го — 5 аплікацій (секретарка Анна Гарас), 44-го — 2 аплікації (секретар Мартин Шеска), 48-го — 2 аплікації (секретар Стефан Івасечко), 147-го — 2 аплікації (секретар Іван Гутцайлюк) і 318-го — одну аплікацію (секретар Стефан Саюк).

Наради розпочато і закінчено молитвою, яку провів Михайло Колодруб. Дискусію над справами УНСоюзу продовжувано під час спільної перекуски.

Заповіли XXV з'їзд Комуністичної Партії України

Київ. — Газети УССР помістили на перших сторінках постанову Пленуму Центрального Комітету Комуністичної Партії України про скликання XXV партійного з'їзду, який має розпочатись 10-го лютого 1976 року. Програма з'їзду, яку подано у повідомленні, включає звітну доповідь першого секретаря ЦК КПУ Володимира Щербицького, звіт голови Ревізійної комісії Є. Л. Литвинова, звіти членів ЦК КПУ тощо. На пленумі ЦК КПУ, який відбувся в Києві в днях 29 і 30-го вересня ц. р., Щербицький виступив з окремою доповіддю, присвяченою скликанню чергового XXV з'їзду партії. В обговоренні цієї доповіді брали участь численні секретарі обкомів партії, члени Верховної Ради УССР і Ради Міністрів. Згідно з повідомленням, встановлено також норму представництва на XXV з'їзд — один делегат від 1,150 членів. Щоб надати цьому з'їздові демократичних форм газети пишуть, що „вибір делегатів відбуватиметься згідно з статутом, закритим (таємним) голосуванням на обласних і Київській міській партійних конференціях".

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк, 149-2

Ню Йорк. — З Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщенні цього Клюбу у п'ятницю, 10-го жовтня, о год. 7:30 вечора доповідатиме Теодор Терен-Юськів на тему: „Парадокси лемківських фестивалів". Доповідь ілюструватимуть звукозаписи співаків-солістів.

З діяльности 57-го Відділу СУА в Ютиці

57-ий Відділ СУА в Ютиці, якому вкороті сповниться 25 років існування, проявляє велику діяльність, та дає доказ української громади, що зорганізоване жіноцтво може досягнути гарних успіхів навіть у невеликому українському скупченні.

Завдяки Союзові Українок в Ютиці відбуваються імпрези, які притягають увагу і захоплюють і не-українців. Виступи відомих українських мистців, танцювальні ансамблі, український оперний театр з найкращими українськими професійними силами, дотація на постійну мистецьку виставку, це осяги, що 57-ий Відділ СУА має за собою.

Наш Відділ звернув увагу на поширення інформацій про українську культуру між американцями і в цьому напрямі розгорнено ділянку зовнішніх зв'язків. Місцева преса, телевізія і американські організації дуже зацікавлені українськими справами та маємо від них піддержку і співпрацю. У вересні ц. р. нашому Відділові віддано пів години на місцевій телевізії і цю нагоду використано, щоб поінформувати не-українців про історію України.

Аніса Г. Савицька, докторантка Колюмбійського університету і Ярослав Ликтей, учитель місцевої середньої школи інформували глядачів про деякі факти з історії України в політичному і економічному аспектах, вживаючи при цьому велику мапу України. Під час цієї програми культурно-освітня референтка Відділу, Ксеня Антипів, показала кілька експонатів з українського мистецтва, та спинилася на розповіді про Лесю Українку, щоб з нагоди Року Жінки поінформувати не-українських глядачів про славну українську поетесу. Голова Відділу, Анна Кошикар, поінформувала глядачів про організацію СУА, та запросила прибути на „День української культури", який наш Відділ влаштовував дня 13-го вересня ц. р. в Ютиці.

Цей День відкрила Ксеня Антипів, а голова Відділу п. Кошикар відзначила Катрусю Ликтей Княжною Дня, яка відтак вітала гостей при вході на залю.

Як це вже роками практикується, наш Відділ мав виставку українського народного мистецтва та інших українських культурних надбань. Вишивки, інкрустації, українські ляльки, прекрасні тканини, книжки українською і англійською мовами, образи відомих українських малярів, зразки українських святочних карток, народних одягів в образках, українські платівки та інше — були для огляду і деякі для продажу, при цьому також і українські страви.

Новістю у нас були чудові експонати праць Слави Геруляк, які притягали увагу і не-українців. Кілька з її праць закупили любителі мистецтва. Особливу увагу СУА звернув на інформації з історії України і використав цю нагоду на поширення відомостей про Україну, бо хоча як нам дороге наше народне мистецтво, то нам треба побільше інформувати про нашу історію, щоби вони зв'язували українське ім'я з можливим розгляном політичної проблематики державних народів.

Тому головною точкою цьогорічного „Українського Дня Культури", були короткі доклади з історії України ілюстровані прозірками. І також неукраїнські відвідувачі мали змогу побачити прозірки зі скитських чудових золотих виробів, що їх недавно виставлено в Нюйоркському Метрополітальному Музеї, а про які так багато писала українська преса. Прозірки цих непоторних архитворів висвітлив і дав до них пояснення Ярослав Ликтей. Він також висвітлив прозірки зі сучасної України.

Богдан Рабій доповідав на тему української історії, ілюструючи доклад відповідними прозірками Струка. Про прозірки подбав наш Відділ.

Присутні з великою увагою вислухали обидві доповіді і як згодом нам розповіли — це вперше вони мали нагоду почути про Україну з політично-історичного боку. Наче доповнення до інформацій про Україну була виставка і розпродаж дитячих книжок на українські теми, англійською мовою, Марії Галун-Блох, відомої дитячої письменниці, які книжки заслуговують на поширення.

Марія Смолій

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді і вільному світі нового свідомого члена!

ЗАГРОЗА „ДРУГОЇ ВІЙНИ” В ЕСПАНІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

зовнішніми чинниками, перед тиском з-зовні. Франція враховує досвід: коли після війни, був проголошений бойкот Еспанії, це... тільки зміцнило режим. Еспанці бо мають право лаяти свого диктатора, але не ми. І ніхто інший.

Тому розважна французька преса, яка не має ніяких симпатій до ген. Франко, на всі лади переконує його, щоб він якнайскорше передав владу визначеному наступникові, бо не бачить ніяких підстав для продовжування наявного стану, — остерігає перед надто голосною підтримкою з-зовні внутрішньої опозиції. Розумування офіційних чинників і прихильної їм преси таке:

Більша частина еспанців погоджується, що з хвилею терористичних актів треба боротися. А чи військовими судами, чи цивільними це — мовляв — наша, еспанська справа. Коли б підтримати з-зовні (нехай тільки морально) противників режиму, то терористичні акти зростуть. А це змусить режим до посилення репресій. Беручи до уваги заколот в Португалії, це може довести до внутрішнього вибуху в Еспанії, а тоді струсенеться вся Европа, як це було 1936 року.

При цьому для нас цікава справа: дуже часто чути в пресі й навіть радіо голоси — чого так хвилюємося п'ятьома засудженими в Еспанії, а мовчимо про тисячі в СССР? На початку статті ми вияснили, чому французи так переймаються еспанськими справами. Але характерне, що досі таких питань у французькій пресі, а зокрема в радіо — ніхто не ставив...

У Франції демонстрації проти Франка продовжуватимуться. І тут загрожують комплікації, бож невідомо хто й чому — б'є шиби в домах, які нічого спільного з Еспанією не мають. Міністер внутрішніх справ уже загрозив, що заборонить всякі маніфестації, коли вони мають спричиняти шкоди й вимагати витрат з кишені платників податків. Опінія також проти таких демонстрацій, а зокрема проти страйків, що їх заповідають синдикати. Бо що пошкодить Франкові, коли французьке господарське життя зупиниться на день, чи й три.? Але до спокою ще далеко, бо різні сили, як завжди при подібних нагодах, хочуть ловити рибу в каламутній воді. І сили ці — політичні, шукають вони політичних, а не ідеологічних цілей.

КІССІНДЖЕР ВІДВІДАЄ ПЕКІН

Вашінгтон. — Державний секретар Генрі Кіссінджер плянує відвідати Пекін між 19-им і 23-им жовтня, щоб поробити потрібні заходи для приїзду президента Джеральда Форда до комуністичного Китаю десь в кінці цього року. Це буде четверта поїздка Кіссінджера до Пекіну. Речник Державного департаменту повідомив, що Кіссінджер в той час також плянує відвідати Японію, щоб обговорити ряд спільних питань. Китайське пресове аґентство Гсінгуа також інформувало, що Кіссінджер має побувати в Пекіні від 19 до 23 жовтня.

25-річчя пастирської праці і подружжя о. Степана Ганкевича

Хіротнія теперішнього настоятеля св. Володимирської церкви — собору в Клівленді — Пармі, Огайо, митрофорного протієрея о. С. Ганкевича, відбулася 4-го грудня 1950 р., а три місяці перед тим 2-го вересня того самого року, відбувся його шлюб з Анною Черепахівною.

Тепер сповняється 25 років цих подій і св. Володимирська парафія УП Церкви — собору в Клівленді — Пармі, Огайо вирішили вшанувати 25-річчя священицької діяльности свого настоятеля і срібний ювілей його подружжя з пані-маткою Анною урочистим ювілейним святкуванням.

Для підготови й переведення святкування обрано Ювілейний комітет. Головою цього Комітету була Олена Пукач, а членство складалося з обраних представників від Сестрицтва ім. св. княгині Ольги, Сестрицтва ім. св. Анни, Братства ім. св. Володимира і від Парафіяльної Управи.

Головні урочистоті ювілейного святкування відбулися в неділю, 7-го вересня ц. р. О год. 3-ій по полудні розпочалося у церкві — соборі величаве Богослуження, а потім — прийняття у парафіяльній залі вітанням Ювілятів.

Запрошено парафіян, представників організацій, представників парафій церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Нортгемптоні, Пенн. де о. С. Ганкевич був настоятелем у перших 10-ох роках священицького служення та батьків, братів, сестру та інших родичів ювілятів.

На свято появилося так багато учасників, що годі було всіх помістити в просторому храмі св. Володимира, а потім і в парафіяльній залі. Було їх коло 600 осіб.

Величне ювілейне Богослуження відправляв декан Пен-Огайського деканату УПЦ у ЗСА митрофорний протоієрей о. Василь Олійник, а сослужили йому протоієрей Л. Опока, протоієрей Ф. Коваленко та священик Бекарський.

Під час Богослуження о. декан, виголосив промову з високою оцінкою священичої праці о. С. Ганкевича, щиро вітав його як Ювілята і побажав йому найкращих успіхів у майбутньому.

Після Богослуження всі присутні пішли до парафіяльної залі, де при вході стояли Ювіляти — о. Степан і його дружина пані-матка Анна; вони зустрічали кожного гостя з привітанням і подякою, приймаючи особисте і безпосереднє поздоровлення і вітання.

Дальшим перебігом свята провадив також о. декан Василь Олійник, він ще раз виголосивши щиросердечне слово про значення Ювілею привітав Ювілятів, а всі відспівали їм многоліттєвіє.

Помолившись Богу, всі сіли до столу, споживаючи страви, що їх приготували жінки — прикухонні робітниці.

А тоді о. декан попросив присутніх, щоб вони висловлювалися про діяльність Ювілятів за минулі 25 років, про їх успішність і значення й про оцінку тієї діяльности й заслужену вдячність їм від громади, з побажаннями на майбутнє.

До слова зголосилися священики, рідня Ювілятів і багато чільних парафіян. Промовці стверджували високі якости характеру і пастирської праці о. Ганкевича і високі якости вдачі та діяльности його супутниці і помічниці — пані-матки Анни. Відзначали привітність ювілятів, щирість, лагідність і тактовність, їхню невтомну роботящість і запопадливість, безмежну відданість Христовій Церкві і християнську любов до людини. Одноцушно стверджували промовці, що йдучи за своїми принципами, отець Степан і його дружина а 10 років праці в Нортгемптоні і 15 років праці в Клівленді — Пармі причинилися до великого розвитку і зміцнення тих парафій як Христових громад, і в значній мірі, немов опромінили членів цих громад світлом християнської любови, братерства й доброзичливости.

Виступали батьки та інших родичів Ювілятів, які розповідали про їхній життьовий шлях, про всі особливості та обставини їхнього зростання і розвитку. Отець Капустянський привітав Ювілятів своїм власним віршем.

Свято — Володимирська парафія в Клівленді-Пармі, Огайо за очерк часу пастирської діяльности о. Ганкевича, розрослася до 380 родин членства в її складі і значно збагатилася. Замість звичайного храму при Вест 11-ій вулиці в Клівленді, побудовано величний храм — собор у Пармі, Огайо, збудовано велику споруду парафіяльної залі при новій церкві, розроблено паркувальну площу на 200 авт. споруджено величній іконостас, перебудовано каплицю на парафіяльну школу, реконструйовано церковну баню і дах з наданням їм вигляду, подібного до кращих зразків української церковної архітектури, розмальованою у національні —жовтий і блакитний кольори.

У 1967 р. при нашій парафії відбувся 6-тий Собор УП-Церкви в ЗСА.

На особливу увагу заслуговує справа розбудови і розвитку парафіяльної школи і допровадження її до сучасного стану, як Десятиклясової Рідної Школи Українознавства та Релігії — середньошкільного типу з додатком дитячого садка й при ній англомовних Кляс. Тепер ця школа — це справжня твердиня плекання і розвитку української культури в цій країні поселення. При ній відбувалися кілька разів Педагогічні Курси для підготови нових рідношкільних учителів, створено велику шкільну бібліотеку і міститься вона в догідному шкільному приміщенні, дбайливо приготованому Парафіяльним Урядом. У школі, кожного навчального року, пересічно навчають 15-16 педагогів із середньою і вищою освітою, а багаторічним її директором є о. С. Ганкевич. Він успішно співпрацює з педагогічним складом і батьківським активом, так що робота школи перебуває на належно високому рівні. При школі кілька разів відбувалися Всеамериканські Рідношкільні З'їзди УПЦеркви у ЗСА, в переведенні яких значну працю вкладали працівники нашої школи, дбаючи про загальне добро.

Успішно і постійно при парафії також працює і велика Недільна Школа Православія, забезпечена безнастанною опікою нинішніх Ювілятів.

Всі учасники ювілейного святкування були сповнені однією думкою й одним баженням — щоб о. Степан Ганкевич і його дружина пані-матка Анна й далі проживали у щастю і успішно працювали на славу Христової Церкви і для добра знедоленого українського Народу.

Н. Н.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

НІК ЗЕЛЕНЯК, член УНСоюзу Відд. 441 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Тандер Бей, Онтаріо, Канада, згинув 22 лютого 1975 р. на 22 р. ж. Нар. в Порт Артур, Онт., Канада і став членом УНС 1955 р. Полишив у смутку батька, матір, брата Михайла, три сестри: Марію, Ольгу, Параню. Похорон відбувся 26 лютого ц. р. на цвинтарі Вікторія Лави в Ст. Катерінс, Онтаріо, Канада.
Вічна Йому Пам'ять!
Д. Заневич, секр.

КАТЕРИНА КОНЕЦЬКА — членка УНС Відд. 182 Т-ва Українська Січ в Клифтоні, Н. Дж., померла 23 червня 1975 р. на 88 р. ж. Стала членкою УНС в 1923 р. Полишила в смутку сина Миколая. Похорон відбувся 27 червня ц. р. на цвинтарі St. Mary's of Assumption в Гамільтоні, Н. Дж.
Вічна їй Пам'ять!
Гр. Клименко, секр.

ФРАНКО ЖАРСЬКИЙ, урядник і довголітній член УНС Відд. 270 Б-ва св. І. Хрестителя в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 23 липня 1975 р. на 67 р. ж. Нар. в Белзі, пов. Сокаль, Україна і став членом УНС 1933 р. Полишив у смутку дружину Софію та сина Василя. Похорон відбувся 26 липня ц. р. на цвинтарі Св. Хреста в Норт Арлінґтоні, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Ст. Островський, секр.

АНТІН ФОЛУСЕВИЧ — член УНС Відд. 367 Т-ва Запор. Січ в Рочестері, Н. Й., помер 22 серпня 1975 р. на 77 р. ж. Полишив у смутку 2 дочки Іванку і Стефанію, 3 братів і сестру, 9 внуків, 8 правнуків. Похорон відбувся 25 серпня ц. р. на цвинтарі Holy Sepulcher в Рочестері, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Василь Попович, секр.

ОКСАНА ВОСКОБІЙНИК — членка УНС Відд. 422 Т-ва ім. С. Петлюри у Філядельфії, Па., померла 20 серпня 1975 р. на 37 р. ж. Нар. в Києві, Україна і стала членкою УНС в 1953 р. Полишила в смутку дочку Роману, мужа Івана, маму і батька. Похорон відбувся 23 серпня ц. р. на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна їй Пам'ять!
Т. Хомчак, секр.

КАТЕРИНА ШЛЯХЕТКА — членка УНС Відд. 112 С-ва Пресв. Марії в Пармі, Огайо, померла 4 серпня 1975 р. на 86 р. ж. Стала членкою УНС 1915 р. Полишила у смутку синів Степана і Михайла, дочку Анну і 5 внуків. Похорон відбувся 6-го серпня ц. р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Пармі, Огайо.
Вічна їй Пам'ять!
Марія Капраль, секр.

ТЕКЛЯ ЦИЦИК, членка УНС Відд. 173 Б-ва св. Володимира в Вілмінґтоні, Дел., померла 12 серпня 1975 р. на 86 р. ж. Стала членкою УНС 1918 р. Полишила в смутку мужа Івана, 2 синів і 2 дочки. Похорон відбувся 16 серпня ц. р. на цвинтарі Всіх Святих в Вілмінґтоні, Дел.
Вічна їй Пам'ять!
П. Щерба, секр.

РОЗМОВА З ВЧИТЕЛЬКОЮ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

люблять такі лекції! — О, ще пригадала я! Треба мені прозірок для восьмої кляси. Нема проблеми. Якраз надійшла нова посилка зі Шкільної Ради УККА. Учні забудуть про все на світі, Мирон не буде сваритися з кимсь у часі лекції, Євген перестане дивитися ввесь час у вікно, Тарас крутитися мов на шпильках, а всі балакати, балакати... З деяких книжок із бібліотеки вибрала цікавіші речі, дам кільком учням, щоб простудіювали дома, (вони це радо роблять!) і зреферували, як доповнення до моїх пояснень. А при кінці лекції заспіваємо всі: „Де Дніпро наш котить хвилі”, пісню, яку ми вивчили принагідно. Наші учні незвичайно люблять співати. І то всі. Чим старші, тим краще. До цього їх не треба заохочувати.

Сказано, зроблено. Беру всі матеріяли і бадьоро йду до кляси. І раптом у дверях я на щось спотикнулася. Голова моя якось дивно зісковзнула. Що це? Відкриваю очі — нічого не розумію. Сиджу дома на канапі, а в мене на колінах „Свобода” з 13 вересня ц.р. ч. 172 зі статтею Любови Коленської: „Запорука нашого майбутнього”, про це, які блага одержать школи українознавства від СКВУ, УКК-Шкільної Ради і Централі Опікунів Рідного Шкільництва. Я читала цю статтю і з великого зворушення щось мені чи уроїлося, а чи приснилося. Стало досадно.

Я дійсно вчителька школи українознавства. Нині субота, то ж була в школі. Вчила географію, це так. Але на стіні навіть мапи не було...

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

НЕДІЛЯ, 19-го ЖОВТНЯ 1975 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд., о год. 1:30 по пол. в Укр.Амер. Клюбі при 292 Гадсон Аве. Проситься чл. прибути та вирівняти залеглі вкладки. — М. Яремчук, р. секр.

ТАРЗАН, Ч. 7376. Дивне явище

„Всі залишенці приглядалися із збентеженням, коли корабель почав відпливати з пристані в напрямі відкритого моря...”

„Пливучий корабель зачарував мене до такої міри, що я почав слідити за ним... Тоді сталася дивна річ...”

„Вони знову повернули в сторону побережжя, спустили на воду човен, поклали в нього велику скриню і тоді поплили до берега!”